

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Prahova (Rumænien) den 27. juli 2021 —
SC Cartrans Preda SRL mod Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești —
Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova**

(Sag C-461/21)

(2021/C 452/12)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Prahova

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Cartrans Preda SRL

Sagsøgt: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 86, stk. 1, litra b), og stk. 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ — med henblik på indrømmelse af momsfrigørelse for transporttransaktioner og -ydelser i forbindelse med indførsel af varer i henhold til direktivet — fortolkes således, at registrering af en indførselstransaktion (eksempelvis toldmyndighedens udarbejdelse af en summarisk indførselsangivelse ved tildeling af et nummer betegnet MRN/Master Reference Number) altid bevirker, at der i beregningsgrundlaget for toldværdien også medregnes transportomkostninger, som påløber indtil varenes første bestemmelsessted på indførselsmedlemsstatens område? Udgør tilstedeværelsen af et MRN, med hensyn til hvilket der ikke konstateres begrundede indicier for svig, et implicit bevis for, at der i afgiftsgrundlaget for told er blevet medregnet alle omkostninger i artikel 86, stk. 1, litra a) og b)?
- 2) Er artikel 144 samt artikel 86, stk. 1, litra b), og artikel 86, stk. 2, i direktiv [2006/112] til hinder for en national afgiftsretlig praksis, hvorefter momsfrigørelse for transportydelser i forbindelse med indførsel [i EU] nægtes i tilfælde af manglende fremlæggelse af det strengt formelle bevis for, at transportomkostningerne er medregnet i toldværdien, selv om der er blevet fremlagt andre ledsagedokumenter vedrørende indførslen — den summariske angivelse og CMR-fragtbrevet med oplysning om leveringen til modtageren — og der ikke foreligger nogen form for indicier, på baggrund af hvilke der kan rejses tvivl om ægtheden eller troværdigheden af den summariske angivelse og CMR-fragtbrevet?
- 3) Udgør indgivelse af anmodninger om tilbagebetaling af moms og punktafgifter hos finansmyndighederne i flere medlemsstater, med henvisning til bestemmelserne i artikel 57 TEUF, en tjenesteydelse inden for Fællesskabet, eller en virksomhed udøvet af en kommissionær, der handler som mægler i en handelstransaktion?
- 4) Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at der foreligger en restriktion for den frie udveksling af tjenesteydelser, såfremt modtageren af en tjenesteydelse leveret af en tjenesteyder, der er etableret i en anden medlemsstat, på grund af lovgivningen i den stat, hvor modtageren af tjenesteydelsen er etableret, er forpligtet til at indeholde skat i vederlaget for denne tjenesteydelse, mens dette ikke er tilfældet, såfremt modtageren indgår aftale om leveringen af den samme tjenesteydelse med en tjenesteyder etableret i den samme medlemsstat som modtageren af tjenesteydelsen?
- 5) Udgør beskatningen i den medlemsstat, hvor betaleren af indkomsten er hjemmehørende, et element, som gør udøvelsen af den frie udveksling af tjenesteydelser mindre attraktiv og medfører ulemper herfor, idet den hjemmehørende person for at undgå beskatning i form af en kildeskat på 4 % skal begrænse sig til vedrørende indgivelse af anmodninger om tilbagebetaling af moms og punktafgifter at samarbejde med enheder, der også er hjemmehørende, og ikke med andre enheder etableret i andre medlemsstater?
- 6) Kan det forhold, at ikke-hjemmehørendes indkomst beskattes med en sats på 4 % (eller i visse tilfælde på 16 %) af bruttobeløbet, mens selskabsskatten for en tjenesteyder hjemmehørende i den samme medlemsstat (i det omfang denne realiserer fortjeneste) beløber sig til 16 % af nettobeløbet, ligeledes opfattes som en tilsidesættelse af artikel 56 TEUF, fordi det udgør et andet element, som gør udøvelsen af den frie udveksling af de omhandlede tjenesteydelser mindre attraktiv for ikke-hjemmehørende tjenesteydere og medfører ulemper herfor?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).